Vůně příštích cest

Jakub Smolík

Že vázla řeč, tak jsem si za stůl sed
Učil ji karty hrát
Pak jsem řek vtip, jenže se nepoved
Sám jsem se musel smát

Když jsem jí mával časným ránem v šest
Voněla vůní marných, příštích cest

Začla mi svá, tajemství svěřovat
Z ničeho nic jen tak
Že jistý pán, má-li ji vůbec rád
Pak hodně, všelijak

A zaslouží si hodně přísný trest
Voněla vůní marných, příštích cest

Je to tak dlouho, že se můžu plést
Voněla vůní marných, příštích cest

Zas někdy nashle, řek jsem, když autobus
Konečně byl už zde
Tak čau, mi řekla a nehtem na ubrus
Napsala číslo své

Dávno ne dítě, v očích mírnou lest
Voněla vůní marných, příštích cest
Dávno ne dítě, v očích mírnou lest
Voněla vůní marných, příštích cest

Sponzor: www.srovnavac.cz - šetříme na pojištění!